

tages en særskilt Vurdering af Jorden og Grunden i dens ubebyggede Tilstand. Jeg vil straks paa Forhaand sige, at begge disse Forslag rent principielt har Socialdemokratiets Tilslutning, og at vi gerne vil være med til at føre dem ud i Livet, men jeg maa forbeholde mig at gøre nogle Bemærkninger om Enkelthederne i den Maade, hvorpaa de fremtræder i Lovforslaget. Jeg kan i flere Henseender slutte mig til, hvad der blev udtalt af den ærede foregaaende Taler, navnlig med Hensyn til Fradragsbestemmelserne.

Den første Bestemmelse, jeg nævnedes, Bestemmelsen om, at den almindelige Vurdering til Ejendomsskyld, som ifølge Loven af 1903 skulde foretages i 1909, allerede skal foretages nu til næste Foraar, er saa at sige blevet nødvendiggjort ved den enorme Tilvækst, som har fundet Sted i Priserne paa Grundejendomme, og som fuldstændig har forrykket de Forudsætninger, ud fra hvilke man i 1903 fastsatte et Mellemløb paa 10 Aar. Det var den Gang vanskeligt at forestille sig, at saa korte Perioder som 5-aarige vilde være nødvendige for at svare til Lovens Hensigt, fordi man den Gang stod i en Periode, hvor man længe havde haft ret stationære Ejendomspriser, hvor Ejendomspriserne kun havde varieret svagt fra Aar til Aar. Men netop fra den Tid er det, at den stærke Opgangsbevægelse kommer, som har fortsat sig næsten uafbrudt til Dato. I 1902 var Gennemsnitsprisen paa hver Tønde Gaardhartkorn, som skiftede Ejer ved almindeligt Salg, uden Inventar og Besætning, 5,214 Kr., i 1912 var den 7,187 Kr., der har altsaa i Løbet af kun 10 Aar været en Stigning paa næsten 2,000 Kr. eller 38 pCt. Det forekommer mig, at man ikke godt, naar man ser paa denne stærke Stigning, kan undlade at tænke paa, hvilke Konsekvenser det vilde have haft, om man i sin Tid havde vedtaget det Ændringsforslag, der fra Socialdemokratiets Side blev fremsat til Ejendoms-skyldloven om en Beskatning af den ufortjente Værdistigning, i øvrigt en ret beskedne Beskatning med kun 2 pCt. aarlig, hvoraf Halvdelen til Stat og Kommune, hvilke Konsekvenser det vilde have haft for hele vor offentlige Økonomi, hvor mange og hvor pinlige Skattebyrder Befolkningen var blevet forskaanet for, i hvilken Grad den Del af Jordprisernes Stigning, som skyldes en usund Spekulation, var blevet forebygget, og i hvilken Grad Prioritetshæftelsernes Tilvækst, Lan-

dets voksende Forgældelse, var blevet be-grænset.

Den Del af Prisstigningen, som falder før 1909, er i den Udstrækning, hvori den rammes ved Ejendomsskyldloven, blevet beskattet ifølge den nye Vurdering i 1909. Denne nye Vurdering gør i øvrigt Indtryk af at være ikke saa lidt for lav. Den gør Indtryk af at tage ikke saa lidt for lem-fældigt i hvert Fald i adskillige Egne af Landet. Den tager ikke saa lidt for lem-fældigt paa Ejendomsbesidderne og vel navnlig paa de større. Der er ingen Tvivl om, at allerede i 1909, i samme Øjeblik som Vurderingen fandt Sted, var man de fleste Steder et ikke saa lille Stykke nede under de virkelige Forhold. Men var Ansættelserne allerede den Gang gennem-gaaende for lave, saa er selvfølgelig Misforholdet ved Ejendomsskylden blevet langt mere skrigende ved den store Prisstigning, der siden hen er indtraadt. Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) regnede, at en ny Vurdering i det kommende Fi-nansaar vilde forøge Ejendomsskyldprovenuet med 10 pCt. Jeg er tilbøjelig til at tro, at Forøgelsen vil blive noget større. Jeg vil anslaa den til op mod 15 pCt., og det vil, som det ærede Medlem nævnedes, at en ny Vurdering i det kommende Fi-nansaar vilde forøge Ejendomsskyldprovenuet, der vil blive forøget, men ogsaa Provenuet af Formueskatten, og jeg kan tilføje: Provenuet af Indkomstskatten, idet Indkomsten for Landejendomsbesiddere i en vis Grad stilles i Forhold til Formuebesiddelsen. At det vil dreje sig om ret betydelige Beløb, er der ikke Tvivl om, men selv om det vil forøge Skattebyrden for de paagældende Ejendomsbesiddere, forekommer det mig, at det bliver en Skatteforøgelse, som ingen har Grund til at beklage sig over. I Virkeligheden er det, der sker, kun, at Ejendomsskylden føres à jour, at den bringes i Overensstemmelse med de Forandringer, som er indtraadte i Løbet af de sidste 10 Aar, og som man den Gang ikke kunde forudse.

Jeg er ogsaa tilbøjelig til at haabe, at den Vurdering, som skal foretages, vil bringe lidt ligeligere Forhold til Veje mellem Vurderingen af de større og smaa Ejendomme. Der er vel neppe nogen Tvivl om, at adskillige af de meget store Ejendomme er ansatte til en uforholdsmæssig lav Ejendomsskyld i Sammenligning med de mindre, bl. a. af den Grund, at Om-sætningen for de store Ejendommers Vedkommende har været mindre livlig, hvorfor man har haft færre konkrete Tilfælde